Riksdagen.

Undervisningsförsök.

Fortbildningsskolorna.

Folkskollärarnes pensionsinrättning.

Rektor C. L. Vählins pension.

Döfstumundervisningen.

Literatur.

Svar

till hr L. C. Lindblom.

Då hr L. i en af sina i öfrigt intet sägande 16 att-satser, Sv. Ltg n:r 16, uttalat den åsigt, att jag sjelf »bort», d. v. s. att det varit min skyldighet, »försvara min bok», så må härmed helt kort och godt upplysas, hvarför detta uraktlåtits.

Jag ansåg hr L:s uttalande och angrepp i denna fråga icke vara af beskaffenhet att föranleda ett svar från min sida.

Jag ansåg min bok icke behöfva ett »*för*svar» gent emot hr L:s anmärkningar, hvilka inför den reflekterande läsaren vederlägga sig sjelfva, såsom jag åtminstone vågar hoppas. Men enär det måhända kan synas olämpligt, att jag i det fallet sjelf uttalar något omdöme, så må det, för att visa uppfattningen hos ojäfvige, tillåtas mig anföra, hvad en af vårt lands förnämste skolman med anledning af de samma i bref till mig yttrar: »De flesta af Lindbloms anmärkningar äro obegripliga, de öfriga oriktiga. Han har synbarligen rent af sökt efter fel, men har i allo misslyckats.»

Som hr L. i sin sats också tyckes vilja insinuera, att min tystnad möjligen haft sin grund i någon slags feghet eller fruktan för hr L., så vill jag icke försumma meddela, att detta alldeles icke är fallet. Jag ingår gerna i ett meningsutbyte, då sakens utredande och befrämjande afses, men jag strider endast med motståndare, som hafva blanka och rena vapen.

För öfrigt begagnar jag tillfället såsom min mening uttala, att med sådant uppträdande och sådant skriftställeri, som det hr L. i denna fråga presterat, vinnes platt intet för vårt lands folkupplysning. Det vore bättre, att vi hvar och en i sin stad använde våra krafter till att söka åstadkomma det bästa möjliga i det arbete, vi företagit oss. Och jag försäkrar hr L., att om han vid omarbetningen af sin »häftesräknebok» lyckas bättre än jag, så kommer jag icke att känna ringaste förtrytelse deröfver, utan det blir för mig en anledning till glädje, ty jag vet, att hans arbete i så fall länder till gagn för vår kära folkskola.

Ödmjukligen

J. E. Johansson.

Brefläda.